

efter, at ankenævnet har givet meddelelse om sin afgørelse, jf. forslaget § 21, stk. 3. Denne bestemmelse vil også finde anvendelse ved indbringelse for Ankenævnet for Forsikring.

Da forslaget til ny forældelseslov således allerede indeholder regler om foretagelse af retslige skridt mv. som betingelse for at afbryde forældelsen, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke behov for at indføre særlige regler herom i forsikringsaftaleloven.

FAL-udvalget har foreslået at gøre forældelsesreglerne *ufravigelige i forbrugerforhold* på forsikringsområdet. Justitsministeriet er enig heri, men finder, at der dog fortsat bør være mulighed for at aftale, at skader mv. skal anmeldes inden en bestemt frist, hvis forsikringen ophører, jf. ovenfor under pkt. 3.2.1 og omtalen her af Højesterets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1993.893 H. Forsikring & Pension har oplyst, at forsikringselskaber i visse tilfælde anvender sådanne anmeldelsesfrister, typisk med en længde på 3 måneder.

Justitsministeriet finder, at forsikringselskaberne bør have mulighed for i forbindelse med afviklingen af en forsikringsaftale at kunne afslutte sine mellemværender med forsikringstageren inden for en vis kortere periode. På baggrund af drøftelser med Forsikring & Pension og Forbrugerrådet er det Justitsministeriets opfattelse, at en frist på 6 måneder fra forsikringens ophør vil være rimelig ud fra hensynet til forsikringselskaberne og ud fra hensynet til at give forsikringstagerne og sikrede rimelig mulighed for at få anmeldt kendte skader til selskabet.

På den baggrund foreslås det, at det ved forbrugerforsikring kan aftales, at en forsikring kun dækker skader anmeldt inden for en nærmere angivet tidsfrist efter forsikringens ophør, og at fristen ikke må være kortere end 6 måneder.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2 (forslag til forsikringsaftalelovens § 29, stk. 6) og bemærkningerne hertil.

Den gældende forsikringsaftalelovs § 29, stk. 2, bestemmer, at ved ansvarsforsikring, hvor selskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte, forældes skadelidtes krav mod selskabet efter de samme regler, som gælder for skadelidtes krav mod skadevolderen. Bestemmelsen blev indført, fordi det i praksis havde givet anledning til tvivl, om forsikringsaftalelovens forældelsesregler eller de almindelige forældelsesregler fandt anvendelse på skadelidtes krav mod selskabet, hvilket kan være af afgørende betydning, fordi der er betydelig forskel på de to regelsæt, jf. pkt. 3.2.1. Med de foreslåede ændringer af forsikringsaftaleloven vil den eneste forskel mellem de to regelsæt, der

har betydning for skadelidtes krav mod ansvarsforsikringselskaber, imidlertid være reglen om foreløbig afbrydelse ved anmeldelse til selskabet, jf. lovforslagets § 2, nr. 2 (forslag til forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5), der er omtalt ovenfor. Det forekommer rimeligt, at også skadelidte får denne mulighed for at afbryde forældelsen foreløbigt over for ansvarsforsikringselskabet, og på den baggrund foreslås det, at reglen i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 2, ophæves.

Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 2, omfatter ikke den situation, at der ved ansvarsforsikringer sker indtrædelse i den sikredes ret imod selskabet efter forsikringsaftalelovens § 95. Det er uafklaret i retspraksis, om forældelsesfristen i disse tilfælde skal regnes fra indtrædelsen, eller om skadelidtes krav mod selskabet forældes på samme måde som skadevolders krav mod selskabet. Hvis det antages, at skadelidtes krav mod selskabet forældes på samme måde som skadevolders krav mod selskabet, kan et krav mod selskabet allerede være forældet på det tidspunkt, hvor skadelidte får mulighed for at rejse det over for selskabet, jf. ovenfor under pkt. 3.2.1.

Det foreslås derfor, at skadelidtes krav mod selskabet i disse tilfælde, hvor selskabet ikke hæfter direkte over for den skadelidte, forældes tidligst et år efter indtrædelsen i skadevolders krav mod selskabet. Herved får den skadelidte rimelig mulighed for at rejse sit krav over for selskabet. Det vil naturligvis være en betingelse, at indtrædelsen er sket inden udløbet af forældelsesfristen for skadelidtes krav mod den sikrede.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2 (forslag til forsikringsaftalelovens § 29, stk. 3) og bemærkningerne hertil.

3.3. Ændring af retsplejeloven

3.3.1. Gældende ret

Forældelsen af krav, som alene er omfattet af Danske Lov 5-14-4, herunder fordringer på hovedstolen i henhold til et lån eller en kredit, der hviler på et særligt retsgrundlag, kan i dag afbrydes blot ved kreditors påmindelse over for skyldneren. Afbrydelsen medfører, at der løber en ny 20-årig forældelsesfrist. Forældelsen af krav, der er omfattet af 1908-loven, herunder krav på renter i henhold til et lån eller en kredit, der hviler på et særligt retsgrundlag, afbrydes derimod ved skyldnerens erkendelse af gælden eller ved foretagelse af retslige skridt. Afbrydelsen medfører i dette tilfælde, at der løber en ny 5-årig forældelsesfrist.

En långiver eller kreditgiver, der vil fastholde både kravet på hovedstolen og kravet på renter over for skyldneren, kan således ikke nøjes med at sende en påmindelse, men må søge at få skyldnerens erkendel-